

Zápis ze zasedání Vládního výboru pro osoby se zdravotním postižením (VVOZP),

které se konalo ve čtvrtek 23.03.2023 od 10:00 hodin v novém tiskovém sále - Atriu.

Přítomné členky a členové VVOZP

Andrea Brzobohatá (No Foot No Stress), Martina Děvěrová (MPO), Terezie Hradilková (členka určená ministrem pro legislativu), Jana Kotalíková (ÚV ČR), Václav Krása (NRZP ČR), Jiří Morávek (NRZP ČR), Milan Němeček (MK), Zdislava Odstrčilová (MPSV), Marta Pečeňová (Za sklem), Václav Polášek (SONS ČR), Josef Postránecký (MV), Pavel Ptáčník (ÚV ČR), Karel Rychtář (AZZP ČR), Klára Šimáčková Laurenčíková (ÚV ČR), Venuše Škampová (MZ), Jiří Vencel (NRZP ČR), Alexandr Zvonek (MU)

Nepřítomné členky a členové VVOZP

Ivana Ambrosová (SPMP ČR), Vladimír Balaš (MŠMT), Petr Běhunek (NRZP ČR), Petr Fiala (předseda vlády ČR), Lenka Hlubučková (MD), Marian Jurečka (MPSV), Svatopluk Pohořelý (MŠMT), Jaroslav Slavík (NRZP ČR), Vlastimil Válek (MZ), Jiří Valenta (MF)

Pověření zástupci omluvených členů a členek VVOZP

Michal Černý (MŠMT), Štefan Čulík (MPSV), Helena Doktorová (MF), Stanislav Dvořák (MD), Šárka Jelínková (MPSV), Iva Matějková (MK)

Hosté

Andrea Baršová (ÚV ČR), Iveta Černá (přepisovatelka), Eva Fialová (MMR), Martina Hejdová (MZ), Jan Klusáček (Lumos), Ilona Kolomazníková (asistentka SONS ČR), Tamara Kováčová (ASNEP), Helena Kůrová (MMR), Milada Menšíková (MZ), Václav Mikula (přepisovatel), Petr Novák (MMR), Romana Petráňová (tlumočnice ČZJ), Vít Alexander Schorm (KVOP), Petr Vysuček (ASNEP), Michala Wu (tlumočnice ČZJ)

Sekretariát VVOZP

Blanka Espinoza, Martina Jelínková, Markéta Vyhnánková

Informace k usnášeníschopnosti

K 23.03.2023 má VVOZP 27 členů. VVOZP je usnášeníschopný při účasti nadpolovičního počtu členů a členek či v případě členů a členek zastupujících ústřední orgány státní správy jejich pověřených zástupců a zástupkyň (dále jen „členové a členky“), tj. 14. Při zahájení zasedání bylo přítomno 19 členů a členek. VVOZP byl tedy usnášeníschopný.

Jednání zahájila a řídila místopředsedkyně VVOZP Klára Šimáčková Laurenčíková. Na úvod přivítala účastníky, omluvila z pracovních důvodů předsedu vlády Petra Fialu, a protože oproti pozvánce došlo k několika změnám v programu zasedání, předala slovo Martině Jelínkové, aby VVOZP seznámila s aktuálním zněním programu.

Václav Krása navrhl stáhnout z projednávání bod 9 „Příprava prováděcí vyhlášky ke stavebnímu zákonu, která stanoví podmínky přístupnosti nových staveb“, protože se uskutečnilo jednání na MMR za účasti ministra pro místní rozvoj a došlo k dohodě, že se k problematice přístupnosti bude scházet platforma, je třeba počkat na vývoj situace, dnešní projednávání by bylo zbytečné.

Následně dala Klára Šimáčková Laurenčíková hlasovat o programu jednání s navrženými úpravami, který VVOZP přijal 19 hlasy přítomných členů a členek.

Schválený program:

1. Novela zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách – zvýšení příspěvku na péči,
2. Situace dětí s postižením v ústavní péči v ČR,
3. Institucionalizace asistentů pedagoga v návrhu novely školského zákona,
4. Naplňování rovného přístupu ke vzdělávání neslyšících žáků, kteří v komunikaci preferují český znakový jazyk, a přístupu neslyšících ke kvalitním tlumočnickým službám
5. Kontrola úkolů uložených v souvislosti s projednávanými body na předchozích zasedáních:
 - Problém sdílených elektrokoloběžek a kol ve městech ČR (MD, MV),
 - Dlouhodobé porušování základních práv osob se sluchovým postižením v souvislosti s přístupem k audiovizuálním mediálním službám (MK),
 - Návrhy NRZP ČR k růstu cen zdravotnických prostředků (MZ),
 - Dotace pro nestátní neziskové organizace ze strany MMR ČR,
6. Výroční zpráva Vládního výboru pro osoby se zdravotním postižením za rok 2022,
7. Získání odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla a motocyklu člověkem se sluchovým postižením,
8. Posuzování zdravotní způsobilosti drážních zaměstnankyň a zaměstnanců se sluchovým postižením,
9. Pracovně rehabilitační střediska jako efektivní podpora zaměstnanosti osob se zdravotním postižením na chráněném i na otevřeném trhu práce,
10. Různé.

1. Novela zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách – zvýšení příspěvku na péči

Tento bod představil jeho předkladatel Václav Krása.

Národní rada osob se zdravotním postižením (dále jen „NRZP ČR“) v rámci připomínkového řízení k novele zákona o sociálních službách navrhla, aby do zákona byla dána úprava příspěvku na péči. Materiál MPSV obsahuje návrh na pravidelnou valorizaci příspěvku na péči v souvislosti s pravidelnou valorizací důchodů. O tomto principu je možné diskutovat, ale bylo by dobré do této novely včlenit úpravu výše příspěvku na péči v souvislosti s tím, že vláda schválila novelu vyhlášky č. 505/2006 Sb. V návrhu zákona se uvádí, že bude valorizován příspěvek na péči podle valorizačního mechanismu již v červenci 2023, nyní se ukazuje, že návrh zákona nebude do této doby schválen. Pokud bude schválen pravidelný valorizační mechanismus, tak by se další valorizace odvíjely od valorizací důchodů. Vláda navrhuje zvýšit příspěvek na péči ve stupni I na dva tisíce Kč, NRZP ČR navrhuje zvýšení ve stupni II o dva tisíce Kč, protože vzniká velký rozdíl mezi výší příspěvku ve stupni II a stupni III, rozdíl neodpovídá skutečné potřebě poskytování

služeb. Inflace je dlouhodobě na úrovni 17 %, návrh na valorizaci ve stupni III a IV o 10 % je velmi umírněný. Návrh usnesení VVOZP je mírný, VVOZP by měl MPSV doporučit, aby se návrhem zabývalo.

Zdislava Odstrčilová informovala, že MPSV je nyní ve fázi vypořádání připomínek k novele zákona. Připomínky budou vypořádány a postupně budou kontaktována jednotlivá připomínková místa. Připomínek je mnoho, proto vypořádání trvá dlouho. MPSV požádá vládu o posunutí předložení této novely zákona o dva měsíce, do konce dubna. Předpokládá se tedy také posunutí účinnosti minimálně o 2 měsíce, ale i to bude předmětem interní diskuse na základě toho, jaké konkrétní změny nakonec v novele zůstanou. V tomto okamžiku MPSV neví, jak návrh dopadne, ještě se bude v rámci vypořádání připomínek projednávat. MPSV vnímá a akceptuje požadavek na to, aby principiálně byla zachována reálná hodnota příspěvku na péči a nutnost jeho valorizace, avšak neočekává, že tomuto požadavku bude vyhověno. MPSV si uvědomuje, že by mělo řešit i situaci osob se zdravotním postižením (dále jen „ZP“), které chtějí žít nezávislým způsobem života. Ani stupeň IV příspěvku na péči na to nestačí. Na toto bude pamatováno a zahrnuto do změn, které v budoucnu bude MPSV navrhovat.

Šárka Jelínková uvedla, že zastupuje na dnešním zasedání VVOZP ministra práce a sociálních věcí. Pan ministr si uvědomuje vážnost situace osob se ZP. Probíhají na toto téma diskuse. V rámci připomínkového řízení obdrželo MPSV výhrady ze strany MF a Úřadu vlády, výsledné znění bude předmětem politických diskusí. MPSV stojí na straně lidí se ZP a bude se snažit vyjednat co nejlepší pozici, ale výsledek nelze předjímat.

Dle Václava Krásy si NRZP ČR uvědomuje, že fiskální situace není dobrá, a proto se snažila být velmi uměřená. Pokud nedojde přímo k úpravě výše příspěvku ze zákona, tak příští valorizace důchodů bude velmi střídmat. Podle ní by se valorizovaly potom příspěvky na péči a už by nebylo možné dosáhnout alespoň současné reálné hodnoty příspěvku na péči. NRZP ČR osloví v této záležitosti i ministra financí. Jde o zásadní věc, je zřejmé, že MPSV není v zásadě proti této valorizaci.

Zdislava Odstrčilová informovala, že MPSV intenzivně pracuje na velké novele zákona o sociálních službách, jednou ze zásadních oblastí, kde bude navrhována úprava, je financování sociálních služeb a dostupnost sociálních služeb. MPSV by chtělo zohlednit všechny potřebné požadavky, jednak fiskální odpovědnost, ale zároveň i to, aby bylo MPSV schopno zajistit dostupnost lidem, kteří pomoc potřebují. Stávající systém to negarantuje.

Rozprava:

Helena Doktorová potvrdila, že MF jedná s MPSV v tom smyslu, aby celá problematika sociálních služeb, do které patří i příspěvek na péči, byla řešena kompletně a komplexně. Vítá jednání ohledně financování sociálních služeb, MF současné návrhy nepodporuje, dokud nedojde ke komplexnímu řešení.

Vít Alexander Schorm za Kancelář veřejného ochránce práv (dále jen „KVOP“) vyjádřil podporu navrženého usnesení, protože je v souladu s tím, co veřejný ochránce práv (dále jen „VOP“) v této oblasti prosazuje.

Václav Polášek za Sjednocenou organizaci nevidomých a slabozrakých ČR (dále jen „SONS ČR“) návrh NRZP ČR také podporuje, protože většina lidí se zrakovým postižením pobírá příspěvek na péči ve stupni II. Tito lidé mají se zabezpečováním služeb a se zabezpečováním věcí každodenního života potíže. SONS ČR apeluje na MPSV a MF, aby byl příspěvek na péči zvýšen.

Usnesení:

Vládní výbor pro osoby se zdravotním postižením d o p o r u č u j e Ministerstvu práce a sociálních věcí, aby při projednávání návrhu novely zákona o sociálních službách byla zohledněna výše inflace v uplynulých letech a upravena i výše stupňů II – IV příspěvku na péči.

Usnesení bylo přijato 20 přítomnými členy a členkami VVOZP, 1 byl proti.

2. Situace dětí s postižením v ústavní péči v ČR

Tento bod uvedla Terezie Hradilková. Bod předkládá proto, že obdržela několik podnětů od poskytovatelů sociálních služeb a organizací pečujících rodičů o děti s postižením k tomu, v jaké situaci se děti se ZP v ústavní péči nacházejí. Situace dětí s postižením a možná řešení se týkají MPSV, případně novely zákona o sociálních službách. Z podnětů a ze šetření v terénu vyplývá, že děti se ZP, které jsou v zařízeních dlouhodobé péče, jsou velmi často umístěné ve společných domácnostech nebo na odděleních, která čítají několik desítek osob, průměrně je kapacita 60 osob v zařízení, kde jsou umístěny společně s dospělými a stará se o ně nevyhovující personál bez potřebného vzdělání. Alarmující je, že těmto dětem se zdravotním postižením velmi často chybí specializované podněty k rozvoji, kompenzační pomůcky a specializovaná zdravotní péče. Neprobíhá u nich příprava na operace, které mohou kompenzovat zdravotní handicap těchto dětí. To jsou nejdůležitější alarmující zjištění, která vyžadují urychlené řešení.

K bližšímu představení tohoto bodu Terezie Hradilková přizvala sociologa a analytika Jana Klusáčka, který se podílel na velké analýze situace dětí s postižením v domovech pro osoby se ZP v České republice a analýze podmínek pobytových služeb v ČR.

Jan Klusáček seznámil VVOZP s prezentací. První část je zaměřena na prevenci umisťování dětí s postižením do ústavní péče. Obsahem druhé části je informace o tom, jak vypadá dosavadní pokrok v deinstitucionalizaci péče. Třetí část představí možné změny.

Graf ukazuje, jaká část z dětí se ZP, které mají nárok na příspěvek na péči, je umístěna v domovech pro osoby se zdravotním postižením (dále jen „DOZP“). Jsou vidět rozdíly mezi jednotlivými kraji, což souvisí s výskytem sociálních problémů, více umístěných dětí je v krajích, kde je více sociálních problémů, např. Plzeňský a Karlovarský kraj. Zde je prostor pro prevenci. Počet dětí umístěných v DOZP klesl mezi lety 2008 až 2018 na třetinu, ale od roku 2018 je vidět minimální pokles, cca o 10 dětí ročně. Nejde o reálný úbytek, většina dětí zletí, takže se stanou dospělými klienty. Jedná se přibližně o 400 dětí do 18 let umístěných v DOZP. Bude potřeba posunout péči tak, aby práva dětí se ZP byla naplňována. Tyto děti jsou obzvláště ohrožené, vývoj dětí v ústavní péči je podstatně horší než v rodinné péči, hrozí riziko zneužívání. Za komunitní službu je považována péče v bytových domech s vlastním vchodem, ložnicí, koupelnou, obývacím pokojem a kuchyní, adekvátní je, aby byla do 3 míst, akceptovatelná je v případě od 4 do maximálně 6 míst.

Další graf ukazuje rozložení cca 11 tisíc míst v DOZP v ČR. Pouze 1500 míst je v prostorech, které umožňují službu komunitního typu. Je vidět velký rozdíl v krajích podle toho, kolik komunitních míst nabízí. 88 % dětí s postižením stále žije na pokojích nebo v odděleních ve stejné budově s dospělými v péči, která je ústavního typu. Děti v komunitní péči je cca 50, tedy 10 %. Prezentován byl stav z roku 2020, údaje tedy nejsou zcela aktuální, ale dle nových šetření jsou změny za poslední tři roky minimální. Ale i v rámci péče o děti s postižením jsou k dispozici příklady dobré praxe, např. v Litoměřicích, Lovosicích a Ústí nad Labem, kde se podařilo děti dostat do komunitní péče bez investičních prostředků. Pokrok se za posledních pět let víceméně zastavil. Klíčové je financování, péče je nákladnější, ale v bytech jsou naopak zase nižší provozní náklady než v DOZP. V rámci MŠMT je připravován návrh na diferencované financování, na vyšší normativ, financování na skupinu, která by byla v komunitě, aby byla vytvořena pobídka na přesun péče do komunity. Změna tedy možná je. Např. v Pardubickém kraji je 100 % dětí umístěných v zařízeních komunitního typu, týká se to i dětských domovů.

Terezie Hradilková doplnila, že dle informací z MPSV od Jana Vrbického je snaha řešit situaci aktuálně v novele zákona o sociálních službách, proto po poradě s ministrem pro legislativu Michalem Šalomounem navrhla znění usnesení. Od roku 2006 je na tuto situaci upozorňováno, je nutné její aktuální řešení. V nevyhovujících podmínkách vyrůstá již druhá generace dětí s

postižením, za což jsme kritizováni ze zahraničí i rodiči dětí s postižením. Zákon o sociálních službách již umožňuje, aby děti nevyrůstaly takovýmto nevyhovujícím způsobem. Bylo by lepší i z právního hlediska, aby to nemuselo být řešeno úpravou legislativy, ale podporou dobré praxe nebo metodickým pokynem, ale protože se to od roku 2006 nestalo, tak je nyní nutné řešit to změnou zákona. Týká se to malého počtu dětí, pravděpodobně tento malý počet způsobil jejich neviditelnost, ale z důvodu jejich ohrožení si zaslouží okamžitý zásah a změnu v kvalitě života. Je nutné zabránit tomu, aby tyto děti žily s dospělými v jedné domácnosti.

Klára Šimáčková Laurenčíková by uvítala konkrétní plán, jak těmto dětem pomoci, politická situace je vnímána jako příznivá k řešení těchto problémů, bylo by ideální, kdyby realizace proběhla během tohoto roku.

Zdislava Odstrčilová vyjádřila za MPSV věcný souhlas s tím, že situaci je třeba řešit, ale rozchází se ve způsobu řešení, neboť již v současné legislativě je to řešitelné. Je třeba vytvořit akční plán s konkrétními kroky, které povedou k tomu, aby se tento úkol začal naplňovat. Již v této novele zákona o sociálních službách počítá MPSV se zavedením materiálně technického standardu, přestože to mnoho připomínkových míst odmítá, tak se MPSV snaží ho v novele udržet a řešit problematiku dětí v DOZP. Takže není třeba měnit legislativu, proto část navrženého usnesení MPSV odmítá, ale je připraveno situaci řešit v rámci jiných opatření. Zároveň MPSV pracuje na systémovém řešení celé problematiky, protože systémové řešení je nezbytné, jedním z úkolů vlády je sjednocení péče o ohrožené děti. V přípravě je legislativa, která by na to měla reagovat. Také upozornila, že není pravda, že se od roku 2018 nic nestalo, v nejbližší době se čísla budou posouvat. Vstoupilo v platnost několik novel zákona, hlavně od 01.01.2022 o sociálně právní ochraně dětí, kde je zakotven zákaz umisťování dětí do tří let do některých typů zařízení, zásadní je podpora péstounské péče, komunitních a terénních služeb a rodin, aby situaci zvládly samy ve svém prostředí, i když se jim narodí těžce postižené dítě, aby nemusely tyto děti odcházet do ústavních zařízení, byť komunitního typu, i malokapacitní zařízení negarantuje vlastní domácí prostředí. Primární je setrvání dítěte v domácím prostředí a na to není třeba měnit legislativu.

Šárka Jelínková uvedla, že je nedůstojné, že má ČR stále takový počet dětí v ústavních zařízeních. Vláda se snaží řešit péči o ohrožené děti i skrze další zákony. Požádala o oddělené hlasování o jednotlivých bodech navrženého usnesení, protože první dva body MPSV rádo podpoří, ale třetí bod již příliš konkrétně zavazuje ministerstvo, jakým způsobem má situaci řešit, a k tomu nevyjádří za MPSV souhlasné stanovisko.

Zdislava Odstrčilová doplnila, že MPSV připravuje materiál do vlády, aby část financí z Národního plánu obnovy byla směřována na podporu služeb zaměřených na děti a rodiny, jde o jednu miliardu Kč, aby bylo možné budovat komunitní služby bytového typu.

Rozprava:

Jana Kotalíková požádala o změnu ve třetím bodu navrženého usnesení, místo slova „ukládá“ navrhla použít slovo „doporučuje“, protože VVOZP jakožto poradní orgán vlády nemá pravomoc vládě nic ukládat.

Marta Pečeňová ocenila to, jak se chce MPSV postavit k situaci rodin s dětmi se ZP. Několikrát bylo navrhováno zřízení pozice koordinátora podpory, která byla pilotována na obcích, ale nikdy k tomu nedošlo, přestože by koordinátor podpory velmi usnadnil život všem rodinám.

Zdislava Odstrčilová uvedla, že MPSV uspělo s projektem zavedení koordinovaného přístupu na obcích s rozšířenou působností (dále jen „ORP“), ve dvou pilotážích na osmi ORP v různých regionech a potom tou vyzkoušenou metodou chce MPSV vyškolit všechny ORP v ČR, a zavést to jako standardní řešení situací rodin, které potřebují podporu. Výsledek bude zpracován do zákona nebo prováděcí vyhlášky jako povinný přístup v rámci ORP, jak by měly pracovat s lidmi, kteří potřebují větší míru podpory.

Terezie Hradilková upozornila, že novela zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, která od roku 2025 zabraňuje umisťovat děti do tří let věku do ústavní péče, se netýká právě dětí se ZP, na jejichž situaci upozorňuje a žádá pro ně důstojné životní podmínky. Návrhů systémových opatření bylo již mnoho, jsme v situaci, kdy není třeba čekat na velká systémová opatření, jde o konkrétní problém týkající se velmi malého počtu ohrožených dětí. Ale systémové změny jsou také vítány. Je výborné, že se budou posilovat služby komunitního typu jakožto prevence institucionalizované péče. Ukazuje se, že díky existenci rané péče klesl počet dětí s postižením v ústavní péči, ale z praxe vyplývá, že počet se už nebude měnit. Je stálý počet rodin, které se o děti s postižením starat nemohou, případně nechtějí, a právě jde o tyto děti, aby nežily v zařízeních s dospělými. Navržené usnesení lze upravit dle návrhu Jany Kotalíkové.

Klára Šimáčková Laurenčíková potvrdila, že slovo „doporučuje“ je vhodnější, i bod 3 lze změnit a domluvit se na alternativním znění se sekretariátem VVOZP, Terezií Hradilkovou a Zdislavou Odstrčilovou.

Vít Alexander Schorm za KVOP usnesení podporuje, protože se veřejný ochránce práv zabývá touto problematikou dlouhodobě.

Václav Krása uvedl, že bude vždy určitý počet dětí ze ZP, které budou odkázány na péči státu, budou muset jim být poskytnuty komplexní služby, proto by měla legislativa jasně stanovit podmínky pro zařízení, kde tyto děti budou. Není možné ponechat to pouze na metodických pokynech, už proto, že sociální služby zajišťují z velké části kraje a mezi kraji je různá úroveň sociálních služeb.

Následovala technická pauza, během které se sešla navrhovatelka Terezie Hradilková, Klára Šimáčková Laurenčíková, Zdislava Odstrčilová a Vít Alexander Schorm k poradě k tomuto bodu. Zdislava Odstrčilová navrhla náhradní řešení místo legislativní úpravy: jiným závazným způsobem řešícím podmínky umisťování dětí se zdravotním postižením v pobytovém zařízení a adekvátní péči o ně. Poté souhlasila Terezie Hradilková se změnou usnesení tak, že umožňuje i jiné řešení než prostřednictvím novely zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Klára Šimáčková Laurenčíková dala hlasovat o upraveném usnesení.

Usnesení:

Vládní výbor pro osoby se zdravotním postižením

I. b e r e n a v ě d o m í Zprávu o situaci dětí s postižením žijících v pobytových zařízeních sociálních služeb v ČR a Návrh na sociální službu určenou pouze dětem;

II. s i u v ě d o m u j e závažnost nevyhovující situace zmíněných dětí, vyplývající rizika a ohrožení jejich vývoje a s tím spojené následky v jejich dalším životě a další neodkladnost řešení této situace;

III. d o p o r u č u j e ministroví práce a sociálních věcí, aby nevyhovující životní podmínky a situaci dětí s postižením žijících v pobytových sociálních službách (DOZP, DZR, TS) řešil aktuálně a bezodkladně v nyní připravované novele zákona o sociálních službách č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo jiným závazným způsobem, a to tak, aby byly stanoveny podmínky, které musí poskytovatel služby pro děti splnit.

Usnesení bylo přijato 19 přítomnými členy a členkami VVOZP.

3. Institucionalizace asistentů pedagoga v návrhu novely školského zákona

V České republice se v roce 2016 v novele školského zákona zavedla individualizovaná nároková podpůrná opatření všem dětem, které je potřebují pro to, aby mohly rozvinout svůj vzdělávací potenciál. Přispělo to k tomu, že se v ČR začaly zlepšovat podmínky vzdělávání znevýhodněných dětí. Implementace do praxe je závislá na managementu jak orgánů na národní úrovni, tak krajské

úrovni, místní úrovni a na tom, jak jsou dobře řešena i další návazná opatření, jako je kvalita fungování poradenského segmentu, vzdělávání učitelů, podpora jejich pedagogické práce apod. Záměr asistenty pedagoga dostat do tzv. parametrizace, aby nebyli vázáni jen na podpůrná opatření, vede k zefektivnění a kontinuitě fungování asistentů pedagoga v rámci systému škol. Tento záměr je logický, ale jde o to, aby právo na individualizovanou nárokovou podporu nezaniklo pro děti, jejichž potřeby parametrizací nemusí být dostatečně zajištěné.

Vít Alexander Schorm uvedl, že KVOP vznesla řadu připomínek k aktuálně zpracované novele školského zákona. Jednou z nich byla obava o to, aby děti, které vyžadují individualizovanou podporu, nenarazily v souvislosti s tím, že se zavede systém, který spíše vytváří určitý počet asistentů na školu nebo asistenty pro pedagoga, na to, že takovému dítěti už bude podpora scházet. Může k tomu dojít tak, že ve třídě bude víc dětí, které potřebují podporu. Jedno dítě bude natolik náročné, že asistenta stáhne vyloženě k sobě. V krajní situaci, kdy je potřeba toho individuálního asistenta dítěti dát nebo do třídy přidat dalšího asistenta, je nutné, aby to bylo nějak řešitelné a aby zákon stanovil způsob, jak tyto situace budou řešeny. Tyto úvahy byly předloženy v rámci připomínek VOP k novele školského zákona. Novela se aktuálně nachází na vládě, je předložena s rozporem, který by měl být vyřešen. Součástí celého balíčku novely školského zákona by měly být jasně vymezené dopady, které by navrhovaná opatření měla přinést, a mělo by být uvedeno, jak by systém měl vypadat na základě nejnovějších údajů.

Klára Šimáčková Laurenčíková doplnila, že o komunikaci s MŠMT se oboustranně intenzivně snaží. Proběhne jednání na vyšší úrovni k tomu, jak bude zákon finálně vypadat. Problém je v tom, že jsou asistenti pedagoga častokrát využíváni tam, kde chybí dobrá podpora práce učitele skrze dostupnou pomoc školského poradenského pracoviště, které by mohlo kvalitní poradenskou praxí učitele podpořit. Vytvoření komplexního plánu aktivit, které zajistí kvalitní metodické vedení a sjednocení postupu školských poradenských zařízení se jeví jako nezbytná podmínka, aby systém fungoval jednotně a efektivně. Vyjádřila zájem na posílení mezioborové spolupráce školského, sociálního i zdravotního segmentu tam, kde jde o děti, jejichž potřeby jsou tak náročné, že samotný segment školství je nedokáže ošetřit.

Michal Černý, ředitel odboru základního vzdělávání a mládeže MŠMT, seznámil VVOZP s prezentací, která bude rozeslána členkám a členům VVOZP spolu se zápisem. Zdůraznil, že není cílem MŠMT jakkoliv omezit podporu dětí a žáků se zdravotním postižením. Asistent není pro dítě, je tam pro třídu, protože ve třídě je to dítě, které má speciální vzdělávací potřeby (dále jen „SVP“), například zdravotní postižení. Ale samozřejmě asistent té třídy může pomáhat tím, že pomáhá tomu dítěti, je to asistent pedagoga, nikoliv asistent dítěte, i když je to podpůrné opatření pro dítě. V žádném případě není cílem, aby třídy, kde jsou děti, které asistenta potřebují, o něj přišly. Návrh parametrizace upravilo MŠMT tak, aby se velmi přizpůsobil systému stávajícímu. Tím se ustoupilo od některých původních cílů, jejichž smyslem bylo odbřemenit pedagogicko psychologické poradny tak, aby řešení bylo na úrovni školy, to se nepodaří vzhledem k velkým rozdílům, jak školy přistupují k péči o žáky se SVP, tedy nejen zdravotně postiženými. Nelze použít jeden univerzální model. MŠMT postupně nastavuje parametry tak, aby dítě, které asistenta ve třídě potřebuje, asistenta ve třídě mělo. Velmi podstatná změna spočívá v tom, že předtím byl parametr nastavený tak, že na každou třídu, v níž se vzdělává žák se čtvrtým nebo pátým stupněm podpůrných opatření, vychází 3/4 úvazku asistenta pedagoga, což je nadstandardní úvazek. Běžně se dávají menší úvazky. MŠMT tento parametr změnilo tak, že to není na každou třídu, kde se vzdělává žák, ale na každého žáka se čtvrtým nebo pátým stupněm podpůrného opatření, což znamená, že například pokud bude třída, ve které budou 2 žáci, tak mají nárok na 1,5 úvazku asistenta pedagoga. Druhá změna je u školní družiny, kde původně asistent byl až od určitého počtu dětí, a MŠMT to změnilo tak, aby tam byl asistent pedagoga parametrizován již od jednoho účastníka. Ve čtvrtém stupni se tedy nemůže stát, že by žák asistenta pedagoga neměl. Může se to stát u žáka ve třetím stupni, ale mělo by se to stát jenom tam, kde asistent pedagoga ve skutečnosti není potřeba. Ani dnes zdaleka všichni žáci ve třetím stupni nejsou ve třídě, kde je asistent, nebo je tam asistent sdílený pro několik takových žáků. Meziročně počet asistentů

pedagoga významně narůstá, v roce 2018 to bylo necelých 15 tisíc, v roce 2021 21 tisíc, v roce 2022 přibýlo 2 tisíce úvazků. Podíl žáků se ZP v běžných třídách je oproti celkovému počtu konstantní a nemění se. Ale podíl žáků s podpůrným opatřením asistenta pedagoga rok od roku roste. Znamená to, že stále častěji na úrok ostatních podpůrných opatření je přidělován asistent pedagoga. Asistent pedagoga je podpůrné opatření, které má dvě specifika z hlediska školy, které ho zásadně odlišují od ostatních podpůrných opatření. První je, že je nejdražší. Žádné jiné podpůrné opatření, ať už personální nebo nepersonální, kromě speciálního pedagoga nebo psychologa, ale těch je na školách velmi málo, není tak drahé. Tisíc úvazků asistenta pedagoga znamená ročně nárůst asi tři čtvrtě miliardy Kč. Tohle drahé opatření je psáno na úkor opatření, která tak drahá nejsou, a to z více různých důvodů. Důvodem může být druhé specifikum, které je, že na rozdíl od jiných podpůrných opatření, která pomáhají dětem, ale pro školu znamenají nějakou námahu nebo potřebu něco udělat lépe, tak asistent pedagoga ve skutečnosti pomáhá především škole a učitelům. Dle zahraničních studií se ukazuje, že asistent pedagoga z pohledu konkrétního žáka u některých postižení je kontraproduktivní a vede ke snížení jeho samostatnosti, žák se později obtížněji zařazuje do dalšího vzdělávacího stupně. Samozřejmě asistent pedagoga je pro některé děti naprosto nezbytný. V praxi u mnohých dětí asistenti pedagoga nejsou z hlediska zdravotně postiženého dítěte potřeba, ale velmi pomáhají učitelům, protože asistent např. opraví sešity, dělá dozory apod., což je důvod, proč školy asistenty pedagoga chtějí. Nejvíce asistentů je psáno pro žáky ve třetím stupni, ale více než třetina je psaná pro specifické poruchy chování, které nezahrnují poruchy autistického spektra. Z výzkumů a statistických dat se ukazuje, že nemalá část asistentů pedagoga je předepsána žákům v prvním a druhém stupni, kde by podle současné legislativy vůbec neměli být předepsáni.

MŠMT nechce počet asistentů snižovat, ale cílem je dostat ten nárůst, který se akceleruje na úkor jiných podpůrných opatření, pod kontrolu. Asistent je pro třídu skvělý, ale je důležité si uvědomit, na co jako stát máme finanční prostředky, již nyní je ve 2/3 tříd všech základních škol minimálně jeden asistent pedagoga.

Rozprava:

Václav Krása poukázal na první bod navrženého usnesení, který se týká individualizovaného podpůrného opatření žákovi se SVP, to je pro NRZP ČR klíčové. Problém je, že školský zákon byl předložen v loňském roce a není si jist, zda byly vypořádány připomínky NRZP ČR. Je zásadní, aby zůstala možnost získání individualizovaného podpůrného opatření pro žáka. Nárůst pedagogických asistentů, je možná způsoben tím, že ne úplně dobře fungují poradny, že je to hodně o metodice a řízení poraden. MŠMT má páky, aby dokázalo metodicky řídit poradny, které jsou klíčové v posuzování.

Michal Černý na to reagoval tak, že vypořádání připomínek NRZP ČR prověří. Vyjádřil porozumění stanovisku NRZP ČR, souhlasí, že se nesmí stát, aby dítě, které potřebuje asistenta, ho nemělo, ale rozdíl v pohledu je v tom, že pohled NRZP ČR je ten, že to lze zajistit jen přes individualizovaná podpůrná opatření. Ve školách zřízených dle § 16 odst. 9 školského zákona pro žáky se SVP byli asistenti už před třemi lety jako podpůrné opatření zrušeni a jsou tam parametrizováni, až na výjimky panuje s tímto stavem převážně spokojenost, i když zmocněnkyně vlády pro lidská práva požaduje revizi tohoto opatření. Parametrizace se týká běžných ZŠ, netýká se MŠ nebo SŠ.

Klára Šimáčková Laurenčíková doplnila, že se situací ve speciálních školách má problém i KVOP, chybí kvalitní data, pro takto zásadní systémová rozhodnutí, například jsou evidovány vysoké počty dětí, které jsou nuceny v domácím vzdělávání, děti s těžkými handicap, protože je speciální školy odmítají s tím, že jejich postižení je tak závažné, že bez asistenta pedagoga takové dítě nedokáže vzdělávat. Ekonomickým argumentům rozumí, ale nesmí být jediným a hlavním důvodem, proč se změna realizuje, hlavním důvodem musí být lepší management podpory dětí, zlepšení podmínek pro vzdělávání dětí ve školách. Zde jsou potřebné komplexní datové podklady o fungování současného systému, týká se to hlavně dětí ve třetím stupni, kde je obrovské procento

dětí s psychiatrickými diagnózami, kterých přibývá a pokud tyto děti nebudou mít podporu asistenta pedagoga, tak se to obrátí proti MŠMT, protože ten problém bude eskalovat. Ve třetím stupni jsou děti z rodin, kde dochází k domácímu násilí, jsou to cca 3 až 4 děti na každou třídu. Téma by mělo být řešeno na základě kvalitní odborné diskuze a změna by neměla být dělána bez kvalitních a komplexních dat, nejen ekonomických, a bez pojmenování rizik a jejich ošetření. Pokud součástí zásadní změny nebude urychlení sjednocení kvality fungování školských poradenských zařízení, která jsou zodpovědná za určení toho, kdo potřebuje asistenta pedagoga, tak se nemůže hovořit o dobrém řešení současné situace. Učitelé neumí příliš individualizovat a diferenciovat zadávání úkolů podle stupňů náročnosti a asistenti nemají dobrou podporu v tom, aby s náročnými dětmi mohli pracovat, pokud se toto nevyřeší, nelze hovořit o komplexním řešení fungování systému. ČR je vázána mezinárodními úmluvami k promyšlenému a kvalitnímu zlepšování systému. Připomněla také 200 000 ukrajinských dětí, které trpí psychickými problémy.

Marta Pečeňová uvedla, že žáci s poruchami autistického spektra (dále jen „PAS“) patří mezi největší skupinu klientů, kteří asistenta pedagoga využívají. Návrh porušuje znění školského zákona a § 16, který specificky vykládá, že veškeré podpory se vztahují k žákovi nebo studentovi, nikoli ke skupině. Není zřejmé, jak se bude lišit situace žáků v ZŠ a SŠ. Narušuje se pravidlo rovnosti, protože dělá rozdíly mezi žáky třetího, čtvrtého a pátého stupně podpůrných opatření. Odpovědnost za podpůrná opatření má školské poradenské zařízení, má poskytovat metodickou podporu a popisovat potřeby žáka, ale rozhodovat bude ředitel školy, který může pouze přihlížet k doporučení školského poradenského zařízení, kterému zůstává odpovědnost a podpora bez možnosti je v důsledku ovlivnit. Vzniká riziko korupčního prostředí, bude rozhodovat ředitel školy, případně zřizovatel a krajský úřad. Nesystémovost je v zachování modelu podpory pouze u přípravných tříd. Vznikla otázka, jak se bude zpřesňovat podpůrná opatření uvedené ve vyhlášce č. 27/2016 Sb. v příloze č. 1, jak bude vypadat příplatek pro soukromé a církevní školy, ve kterých se vzdělává největší skupina dětí s PAS nebo s handicapem. Ze zkušeností škol zřízených podle § 16 školského zákona je evidentní, že se zhoršila kvalita individuální podpory, prohloubí se závislost na velikosti školy a případném počtu žáků se SVP ve vyšších stupních podpory. Do systému se dostane celá řada nesystémových kroků s nejasně stanovenou odpovědností za jejich realizaci. Podmínky pro vzdělávání žáků se SVP se tak rozhodně nezlepší. Kdyby ministerstvo lépe koordinovalo a metodicky vedlo poradny a speciálně pedagogická centra (SPC), což zrušením Národního ústavu pro vzdělávání téměř zcela zaniklo, tak by nemusely rodiče obcházet s prosbou jedno SPC nebo poradnu za druhou a dostalo by se jim kvalitní péče. To se jim bohužel nedostává.

Pavel Ptáčník shrnul, že lze určitým způsobem souhlasit s parametrizací, je to určitá jistota pro ředitele škol i pro asistenty pedagoga co se týká jejich pracovních právních poměrů apod. Zrušení podpůrného opatření asistenta pedagoga v zákoně znamená poměrně významnou právní nejistotu, protože jakmile dojde ke zrušení v zákoně, tak podrobnější podmínky budou realizovány pouze v prováděcích právních předpisech. Může pak dojít k různým přesunům v nárocích jednotlivých stupňů podpůrných opatření, které zákonnou jistotu mohou narušit. Ministerstvo neumí regulovat poradny. Je možné, že je nějakým způsobem podpůrná opatření asistenta pedagoga nadužíváno, ale to není problém dětí a žáků se ZP. To je problém systému.

Řadu let jsou požadovány standardy pro poradny, protože poradny jsou různé, mají různé zřizovatele, proto je nezbytné, aby měly jasně nastavená pravidla, jak mají postupovat a jak se bude posuzovat. Individuální přístup je nezbytný, ale musí mít svoje pravidla a parametry. V této chvíli řešíme situaci řadu let neřešenou. Mohou na to doplatit žáci se ZP.

Václav Krása navrhl přerušení tohoto bodu a zároveň požádal Kláru Šimáčkovou Laurenčíkovou, aby dohodla odložení projednávání novely školského zákona v Legislativní radě vlády, protože tak, jak je ten zákon nyní, je nepřijatelný pro velkou skupinu lidí.

Helena Doktorová vysvětlila, proč za MF bude hlasovat negativně, a to z toho důvodu, že MŠMT má problém v rámci návrhu státního rozpočtu sdělit reálná čísla, kolik bude potřeba finančních

prostředků pro příští rok. Nejsme schopni připravit v této oblasti státní rozpočet na další rok. MF si slibuje od regulace, že když počet bude daný a nedovolí se růst, tak ředitele škol to donutí, aby asistenty dali jen tam, kam skutečně patří.

Klára Šimáčková Laurenčíková ujistila, že samotnou parametrizaci podporuje, aby systém byl transparentní a asistenti měli určitou jistotu, že jejich úvazek na škole nezanikne. Co se nesmí stát, je to, že ve chvíli, kdy do školy přijde několik dalších těžce znevýhodněných dětí, tak je škola odmítne s tím, že je již nedokáže vzdělávat. To byl stav před rokem 2016, kdy rodiče těžce znevýhodněných dětí pořádali benefiční koncerty a sbírky, aby jejich dítě mohlo chodit do školy. Ale to je státem garantovaná služba, která musí být dostupná všem dětem bez rozdílu ve spádové škole. Rizika nejsou dobře ošetřena. Doladění problematických bodů si to téma zaslouží. Když se např. těžce psychiatrické děti budou ve školách dostávat do agresivních ataků, budou útočit na děti i učitele, začnou vypadávat do segmentu ústavních školských zařízení, kde je péče extrémně drahá, tak naopak na MF vzrostou požadavky, aby sanovalo další typy péče, kam tyto děti budou vypadávat z běžných škol. Povedou se k tomuto tématu další jednání.

Štefan Čulík potvrdil, že se nejedná pouze o problém MŠMT, ale jde o přesah do resortu MZ a MPSV. MPSV má problém v tom, že jsou veliké nároky, aby institut asistenta v sociálních službách nebo osobního asistenta byl využíván jako doprovod dítěte do školy, ale také jako doprovod v rámci jeho vzdělávání, protože rodiče jsou žádáni, aby si sami zajistili doprovod dítěte. Osobní asistence je služba hrazená, to znamená finanční náklady pro rodinu, osobní asistent jde například pouze o přestávce s žákem na toaletu a jinak ve škole čeká během studijního procesu. Je třeba do budoucna zvažovat, že zde jsou i jiné náklady, které MŠMT neuvádí, ale jsou to náklady spojené s inkluzivním vzděláváním a jsou takto nárokovány vedlejším efektem, třeba jako čerpání z jiných prostředků.

Klára Šimáčková Laurenčíková uvedla, že na základě podnětu Václava Krásky směřuje VVOZP k přerušení tohoto bodu a vrátí se k němu na příštím zasedání VVOZP. Z pozice funkce zmocněnkyně vlády pro lidská práva a místopředsedkyně VVOZP ji usnesením VVOZP zaváže k tomu, že požádá ministra pro legislativu a ministra školství, mládeže a tělovýchovy, aby z jednání LRV byl tento návrh zákona stažen a MŠMT následně propojí všechny důležité aktéry z řad odborné veřejnosti k projednání rizikových míst navrženého zákona.

Následně dala Klára Šimáčková Laurenčíková hlasovat o upraveném usnesení.

Usnesení:

Vládní výbor pro osoby se zdravotním postižením

p o v ě ř u j e zmocněnkyni vlády pro lidská práva, aby oslovila ministra pro legislativu a ministra školství, mládeže a tělovýchovy s žádostí o stažení návrhu novely školského zákona z jednání Legislativní rady vlády a vyzvala ministra školství, mládeže a tělovýchovy k diskusi o rizikových aspektech navržené právní úpravy a jejich dořešení.

Usnesení bylo přijato 18 přítomnými členy a členkami VVOZP, 1 byl proti.

4. Naplňování rovného přístupu ke vzdělávání neslyšících žáků, kteří v komunikaci preferují český znakový jazyk, a přístupu neslyšících ke kvalitním tlumočnickým službám

Tento bod je předkládán na základě podnětu, který zaslala Asociace neslyšících, nedoslýchavých a jejich přátel (ASNEP).

Bod představili Tamara Kováčová a Petr Vysuček z ASNEP.

Tamara Kováčová jménem ASNEP požádala VVOZP o podporu, aby děti, které neslyší a které preferují český znakový jazyk (dále jen „ČZJ“) se v tomto jazyce mohly vzdělávat, mají na to právo

vzhledem k různým úmluvám, které ČR podepsala, ale neděje se tak. Mnoho pedagogů vzdělávajících děti, které se potřebují učit v ČZJ, který je jejich mateřským jazykem, sami ČZJ neovládají. K těmto faktům přináší podklady i KVOP z roku 2015. Zároveň z roku 2017 existují data, která to potvrzují, i od České školní inspekce. ČZJ neovládají pedagogičtí pracovníci ve smyslu učitelé nebo asistenti pedagoga, v některých případech ve školách působí tlumočníci ČZJ, kteří jsou většinou kompetentnější, není však žádný nástroj, jak kompetence těchto pracovníků ve znakovém jazyce ověřovat. ASNEP potřebuje podporu pro to, aby MŠMT stanovilo komplexní systém podpory pro vznik zkoušky a komplexního systému ověřování kompetencí v ČZJ pro učitele a asistenty pedagoga a pro tlumočníky ve vzdělávání. Existují všechny nutné vstupy, aby taková zkouška mohla vzniknout, a to proto, že v prosinci 2022 skončila tříletá práce na Národním pedagogickém institutu, která vedla k popisu ČZJ podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky (CEFR). Ke změně praxe ve školách je potřeba, aby na MŠMT vzniklo koordinované úsilí pro vznik této zkoušky z ČZJ. Taková příležitost může být v rámci operačního programu Jan Amos Komenský, který těmito prostředky disponuje. V indikativním harmonogramu je uvedena zhruba taková oblast podpory, výzva by měla proběhnout ve třetím kvartálu 2025, ale panují obavy, že je to pozdě, protože práce na vytvoření takovéto zkoušky je náročná, odhad je na 3 roky odborné lingvistické práce týmu 30 lidí. Nestihne se to, pokud vyjde tato výzva pozdě. V indikativním harmonogramu je seznam oprávněných žadatelů, mezi nimi však není Národní pedagogický institut ČR, dosavadní zkušenost s vytvářením popisu ČZJ jakožto cizího jazyka podle CEFR ukázala, že tuto práci Národní pedagogický institut zvládl velmi dobře. Když probíhalo řízení na obdobnou práci se zaměřením na neziskové organizace, akademickou sféru a podobné typy žadatelů, tak se do výběrového řízení nikdo nepřihlásil, protože je to administrativně náročné a nad rámec možností těchto typů organizací.

Petr Vysuček navázal na Tamaru Kováčovou. Na ověřování kompetence v ČZJ komunita neslyšících čeká od dob komunismu. V době komunismu byl zakázaný ČZJ ve školách, nesměl se používat. Od té doby uběhlo dost času a nic se nezměnilo. Dosud MŠMT vzdělávání žáků se sluchovým postižením, kteří preferují ČZJ, nevyřešilo. Učitelů, kteří by ovládali ČZJ na kvalitní úrovni, je málo. Učitel často nepoužívá ČZJ nebo mu děti nerozumí, často se teprve začíná ČZJ učit. Již nastal čas, kdy zkouška může být vytvořena, ředitelé škol tvrdí, že to budou rádi řešit, ale není nastaven systém, chybí nástroj pro ověřování úrovně a kvality ČZJ u konkrétního pracovníka. To není jenom problém školství, ale také komunity neslyšících, kteří používají tlumočníky ČZJ. Stávají se situace, že tlumočník tlumočí něco jiného, že se zmýlí nebo nepochopí něco dobře, což může klientovi způsobit velké problémy, např. u soudu. Je potřebné vytvořit právě ten test, který by ověřoval úroveň znalosti ČZJ pedagoga, asistenta pedagoga, tlumočníka a dalších osob, kteří pracují s neslyšícími.

Tamara Kováčová doplnila, že problém je daleko širší. Takováto zkouška by byla potřebná například i pro soudní tlumočníky, pro komunitní tlumočníky, kteří chodí tlumočit na úřady. Zároveň se neslyšící také stávají svědky dopravních nehod a potřebují komunikovat s Policií, proto je i zapojení MV žádoucí. Je tedy potřebné zapojení i ostatních resortů.

Alexandr Zvonek poděkoval kolegům za představení problematiky. Potvrdil potřebu standardizace tlumočnických kompetencí i to, že se to netýká jen MŠMT, ale jde o přesah do jiných resortů. Bylo by dobré, kdyby se tato problematika projednávala i napříč komunitou sluchově postižených.

Tamara Kováčová informovala, že projednání už proběhlo s ASNEP, profesní organizací tlumočnicků znakového jazyka i vysokoškolským pracovištěm, které se zabývá přípravou budoucích tlumočnicků.

Klára Šimáčková Laurenčíková ujistila, že je připravena systematicky spolupracovat na tomto tématu dostupnosti tlumočnických služeb, VVOZP se bude k němu systematicky vracet, a to ve vazbě na všechny důležité klíčové resorty.

Rozprava:

Josef Postránecký vyjádřil porozumění pro zapojení také resortu MV. Doporučil v navrženém usnesení vynechat popis účelu, protože to je popsáno již v materiálu k tomuto bodu. Takto je to příliš dlouhé a obtížně pochopitelné.

Vít Alexander Schorm za KVOP podpořil kroky, které by měly být učiněny v této oblasti.

Alexandr Zvonek vyjádřil obavu, aby při vyškrtnutí části usnesení bylo vše delegováno jen na MŠMT, aby nebylo špatně pochopeno, že se to ostatních resortů netýká. Standardy pro tlumočníky ČZJ jdou napříč celou společností, takže se to týká všech resortů. Návrh usnesení je rozdělen na dvě části, obě jsou hodně provázané, to znamená, že nejdou oddělovat, bylo by tedy lepší je sloučit dohromady. Dále navrhl doplnit slovo „neprodleně“, protože se tato záležitost řeší již dlouho.

Klára Šimáčková Laurenčíková se dotázala, zda bude problém, když se nechá usnesení v původní verzi, protože se jedná o formulační, nikoliv obsahové změny. Není tolik času na úpravu.

Josef Postránecký vyjádřil souhlas, navrhl však do první věty dát obsah věty poslední, tedy to, aby MŠMT ve spolupráci s MPSV, MSp a MV připravilo standardy.

Klára Šimáčková Laurenčíková dala hlasovat o upraveném usnesení.

Usnesení:

Vládní výbor pro osoby se zdravotním postižením ž á d á Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, aby ve spolupráci s MPSV, MSp a MV neprodleně realizovalo kroky vedoucí k nastavení standardů a mechanismů objektivního a transparentního ověřování jazykových kompetencí tlumočnicků v českém znakovém jazyce a pedagogických pracovníků, kteří vyučují žáky v českém znakovém jazyce. Tím vytvoří základní podmínku k zajištění přístupu neslyšících, mluvčích českého znakového jazyka, ke kvalitním tlumočnickým službám, k naplňování rovného přístupu ke vzdělávání neslyšících žáků, kteří v komunikaci preferují český znakový jazyk, a rovněž povede k vymezení profesní kvalifikace tlumočnicků českého znakového jazyka v Národní soustavě kvalifikací. Při řešení tohoto úkolu doporučuje vycházet z výstupů projektu „Referenční rámec pro znakový jazyk a Popisy referenčních úrovní A1 - B2 pro český znakový jazyk“, který byl ukončen v prosinci 2022 a jehož řešitelem byl Národní pedagogický institut ČR.

Usnesení bylo přijato 19 přítomnými členy a členkami VVOZP.

5. Kontrola úkolů uložených v souvislosti s projednáváním body na předchozích zasedáních:

• Problém sdílených elektrokoloběžek a kol ve městech ČR (MD, MV)

Na říjnovém zasedání VVOZP byl projednáván tento bod předložený Václavem Poláškem za Sjednocenou organizaci nevidomých a slabozrakých ČR. VVOZP požádal Ministerstvo dopravy a Ministerstvo vnitra, aby se ohrožením zejména nevidomých a slabozrakých chodců, plynoucím ze zvyšujícího se počtu elektrokoloběžek a elektrokol ve městech, zabývala a aby buď navrhla novou zákonnou úpravu, nebo doporučila obcím, jak problém v souladu s existující právní úpravou účinně řešit. Měla vzniknout metodika pro města a obce.

Josef Postránecký informoval, že MV ve spolupráci s MD připravilo metodické doporučení pro obce, jakým způsobem je možné regulovat elektromobilitu u sdílených kol a koloběžek. Materiál byl předložen do připomínkového řízení sekretariátu VVOZP a dalším dotčeným institucím. Ze sekretariátu VVOZP nebyly vzneseny žádné připomínky, bylo zasláno kladné stanovisko, od

ostatních byly vzneseny připomínky vážící se na silniční zákon, ty se nyní vypořádávají. Do konce dubna 2023 bude materiál zfinalizován a bude vydán ve formě metodického doporučení.

Václav Polášek uvedl, že SONS ČR dostala k připomínkám návrh metodiky, neví však, zda tyto připomínky byly vzaty do úvahy. Je potřebné, aby s metodikou byly seznámeny městské policie. Pokud se nebude kontrolovat více pohyb kol a koloběžek na chodnících, nebude se to více hlídat a pokutovat a bude to zůstat jen na tom, že se tam nesmí jezdit, tak se situace nikam neposune. Praha je plná koloběžek a zrakově postižení mají nové úrazy, takže je třeba to řešit a SONS ČR se obává, že metodikou se ten problém nevyřeší, je třeba přísnější kontrola.

Václav Postránecký potvrdil, že nyní se připomínky vypořádávají, všichni předkladatelé připomínek s nimi budou seznámeni, poté bude metodika vydána. Určitě se najde způsob, jak na obce více tlačit, aby tomu věnovaly pozornost.

- **Dlouhodobé porušování základních práv osob se sluchovým postižením v souvislosti s přístupem k audiovizuálním mediálním službám (MK)**

Na minulých zasedáních VVOZP byl projednáván tento bod předložený Alexandrem Zvonkem. K tomuto bodu bylo přijato usnesení, ve kterém VVOZP požádal Ministerstvo kultury, aby při zpracování novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání a zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání zajistilo ochranu práv osob se zdravotním postižením a zvýšení jejich právních jistot spočívající v odstranění dosavadního nežádoucího prostoru pro obcházení zákonů v ustanoveních týkajících se zpřístupňování audiovizuálních služeb osobám se sluchovým a zrakovým postižením, a aby navržené změny byly vždy předem projednány s dotčenými cílovými skupinami osob se zdravotním postižením.

Iva Matějková za MK shrnula to, co doposud proběhlo, úkol vznikl 16.06.2022 na dopoledním jednání VVOZP, ten den odpoledne se sešla zástupkyně VOP Monika Šimůnková se dvěma náměstkyněmi MK a domluvili se tam na dalším postupu. Jednalo se v té době o přípravu transpoziční novely, byla tam časová tíseň, protože hrozila žaloba ze strany Evropské komise za nesplnění. Na jednání byly domluveny některé postupy s tím, že bude předložena transpoziční novela. Na základě těchto jednání, která mezitím proběhla, se i do této novely podařilo dát některé dílčí úpravy, například 30 % dosažení titulkování do poloviny roku 2025. Transpoziční novela vešla v účinnost 15.09.2022. Následně se uskutečnila 10.11.2022 schůzka se zástupci ASNEP, SONS ČR, sekretariátu VVOZP i zástupci provozovatelů vysílání. Tam bylo přislíbeno, že všechny zúčastněné strany na základě diskuse zpracují své komentáře a návrhy úprav do formy podkladového materiálu. Tyto potom budou využity při tvorbě chystané novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání a audiovizuálních služeb na vyžádání v souvislosti s novelizací zákona o audiovizu. K tomu došlo, některé podklady byly zpracovány a byly předloženy provozovatelům vysílání k připomínkám s tím, že další jednání se uskuteční v lednu 2023, ale to se neuskutečnilo. Zpracovatel zákona je ve spojení s ASNEP a SONS ČR, dle poslední informace ASNEP poslal 14.03.2023 podklady, které zpracovatel momentálně posuzuje a bude je přeposílat provozovatelům rozhlasového a televizního vysílání ke stanovisku. Předpokládaný termín pro předložení zákona vládě je do konce června 2023.

Alexandr Zvonek potvrdil slova Ivy Matějkové. Úkol byl přidělen v roce 2022, ale je to stav, na který upozorňují zástupci lidí se sluchovým postižením minimálně od roku 2009. Na jednání na MK se zástupci televizí a Rady pro rozhlasové a televizní vysílání se ani zdaleka neprojednalo vše, co by bylo potřeba projednat. Následovala písemná komunikace, která běží. Podklady ze strany sluchově postižených a ASNEP na MK odešly, ale ne všechny zatím byly zpracovány nebo reflektovány. Úkol je stále otevřený. Ne všechny strany se k tomu nějakým způsobem vyjadřují. Jednání probíhají a posouvají se správným směrem, ale nejsou ve stavu, že by byli zástupci lidí se sluchovým postižením spokojeni.

Rozprava:

Vít Alexander Schorm vznesl dotaz, zda k připravované novele, ještě před jejím předložením do připomínkového řízení, proběhne jednání se zainteresovanými subjekty.

Iva Matějková odpověděla, že nyní jsou zpracovávány obdržené podklady. Počítá se s tím, že by se do té doby svolalo jednání k vyjasnění stanovisek. I na MK za poslední 3 až 4 roky došlo k velkému posunu jak v této oblasti, tak i v dalších oblastech, kdy některé odbory MK pochopily, jak mají některé věci řešit a jak k nim přistupovat.

Klára Šimáčková Laurenčíková požádala, aby ještě proběhlo jednání před tím, než bude materiál poslán do meziresortního připomínkového řízení.

Alexandr Zvonek požádal o to, aby kolegové z MK reagovali pružněji na podněty, které ASNEP zasílá, aby potvrdili, že informaci dostali.

• Návrhy NRZP ČR k růstu cen zdravotnických prostředků (MZ)

Na minulém zasedání se VVOZP věnoval tomuto bodu předloženému Václavem Krásou, ke kterému VVOZP přijal usnesení, ve kterém vyzval Ministerstvo zdravotnictví, aby v duchu předložených návrhů NRZP ČR připravilo vlastní řešení, které zajistí dostupnost zdravotnických prostředků.

Venuše Škampová informovala, že MZ na tomto úkolu pracuje, Jan Wolf z odboru léčiv a zdravotnických prostředků, který se zúčastnil minulého jednání VVOZP, a který je odborník na tuto tematiku, uspořádal jednání s MPSV. Jan Wolf na tomto jednání přednesl návrh, MPSV ho zatím nepřijalo, ale bude se dále jednat, není to jednoduchá problematika, protože některé zdravotnické prostředky nelze hradit z veřejného zdravotního pojištění.

Václav Krása vznesl dotaz, kdy se jednání uskutečnilo, protože NRZP ČR nebyla na jednání přizvána.

Venuše Škampová odpověděla, že to zatím bylo považováno za jednání mezi dvěma ministerstvy, aby si dohodla, jakým způsobem na to budou reagovat. Bylo potřeba si vyjasnit, do jaké míry je MPSV ochotno spolupracovat.

Václav Krása k tomu uvedl, že podnět se týká až té třetí fáze zařazení některých prostředků bílého programu, hlavní důvod byl, že vlivem velké inflace se zdražují zdravotní prostředky obecně pro lidi se ZP, protože se valorizuje jen o 4 % úhrada ze zdravotního pojištění, zdravotní pojišťovny se brání jakémukoliv navýšení, přičemž inflace je v řádu 17 %, a to se projeví v ceně zdravotnických prostředků. U některých zdravotnických prostředků dochází k navýšení úhrady klientů v takové míře, že zdravotní pojišťovny dokonce zneužívají tohoto postavení a dávají drahé prostředky do péče klientů, tvrdí, že na to mají právo, protože se překročila určitá mez spoluúčasti a pak se na to nevztahuje úhrada na zdravotnické prostředky. Tento problém zatím zřejmě nikdo neřešil a NRZP ČR nebyla kontaktována k žádnému jednání.

Venuše Škampová informovala, že na MZ vznikla z iniciativy ministra zdravotnictví Rada ředitelů zdravotních pojišťoven, která se bude pravidelně scházet, toto téma tam může předat, aby se tím zabývala, první jednání bude 27.03.2023.

• Dotace pro nestátní neziskové organizace ze strany MMR ČR

Posledním kontrolovaným úkolem z minulého zasedání VVOZP je tento bod, který byl předložen Václavem Krásou. VVOZP ve svém usnesení požádal MMR, aby dle opatření 2.2.3 Národního plánu vytváření rovných příležitostí pro osoby se zdravotním postižením na období 2021-2025 vyhlášovalo dotační program „Podpora a ochrana veřejného zájmu na úseku bezbariérového

užívání staveb“ a každoročně alokovalo finanční zdroje na tento dotační program.

Helena Kůrová z odboru správy národních programů MMR informovala, že běží výzva vyhlášená na podporu nestátních neziskových organizací, jednou z oblastí je ochrana bezbariérovosti, výzva končí 28.03.2023. Disponibilní alokace na tuto oblast podpory je ve výši 9 milionů Kč, celková podpora pro všechny vyhlášené oblasti je 55 milionů Kč. V současné chvíli jsou podané pouze dvě žádosti.

6. Výroční zpráva Vládního výboru pro osoby se zdravotním postižením za rok 2022

Výroční zprávu představila Martina Jelínková.

Výroční zpráva je předkládána na základě usnesení vlády ČR ze dne 20. února 2002 č. 175, má předepsanou strukturu a obsahuje údaje povinně zveřejňované v souladu s tímto usnesením. Výroční zpráva obsahuje zejména přehled členek a členů VVOZP, zaměstnanců sekretariátu, zasedání VVOZP a jeho odborných skupin včetně projednávaných témat, dokumentů připravených VVOZP a schválených vládou, výdajů za rok 2022 a dalších činností.

Důležitou změnou byla změna Statutu VVOZP, která byla provedena v květnu 2022, bylo to na základě aktuální potřeby statutu z důvodu přizpůsobení statutu novému složení vlády a navazující změny. Byla zrušena pozice výkonného místopředsedy VVOZP, nově se členem VVOZP stal ministr pro legislativu nebo jím určená osoba a vedoucí Úřadu vlády ČR. Současně se změnilo složení předsednictva Výboru, a to tak, že byl zvýšen počet místopředsedů ze čtyř na pět.

Pátého místopředsedu jmenuje a odvolává předseda Výboru po projednání ve Výboru z řad jeho členů.

V roce 2022 VVOZP poprvé monitoroval Národní plán podpory rovných příležitostí pro osoby se zdravotním postižením na období 2021-2025, projednal a schválil Zprávu o plnění opatření tohoto Národního plánu v roce 2021, která byla následně předložena vládě k projednání.

Usnesení:

Vládní výbor pro osoby se zdravotním postižením s c h v a l u j e Výroční zprávu Vládního výboru pro osoby se zdravotním postižením za rok 2022.

Usnesení bylo přijato 19 přítomnými členy a členkami VVOZP.

7. Získání odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla a motocyklu člověkem se sluchovým postižením

Tento bod byl na VVOZP projednáván již v minulosti, znovu zařazen je na žádost veřejného ochránce práv.

Vít Alexander Schorm podal úvodní informaci. Primárně jde o to, jak dokážou autoškoly pracovat s osobami se sluchovým postižením, aby jim umožnily absolvovat kurz a následně složit zkoušku. To je jeden z problémů. Tam to často naráží na problémy s komunikací, které jsou dané tím, že žák autoškoly je sluchově postižený. Je to hodně spojeno s informováním o tom, jaké vhodné postupy zvolit, jaké jsou technické možnosti u motocyklů. Je to dáno i způsobem, jak probíhá výuka a komunikace o tom, jak se má žák na motocyklu pohybovat na komunikaci. KVOP byla informována o tom, že ministerstvo hodlá všechna opatření projednat s organizacemi, které se věnují právům lidí se sluchovým postižením. Organizace informovaly VOP, že jsou ve spojení prostřednictvím Alexandra Zvonka, nicméně se zdá, že příslib ministerstva nemá žádný reálný dopad do praxe autoškol a zkušebních komisařů. Druhá věc souvisí s tím, jak se posuzuje zdravotní způsobilost u lidí se sluchovým postižením, kteří chtějí absolvovat autoškolu. Tam v podstatě někteří lékaři jsou velkorysí, přivírou oči, vydají posudek, že člověk se sluchovým postižením je způsobilý řídit osobní

motorové vozidlo, ale lékaři se brání u velkých vozidel, jako je například autobus nebo kamion, a odkáží na nesplnění limitů sluchové ostrosti. Existuje řada kompenzačních pomůcek, které mohou pomoci lidem se sluchovým handicapem, aby rozuměli všemu, co potřebují slyšet. Dále se dotázal Alexandra Zvonka, jak se cítí komfortně v roli, která mu byla přičena při jednání s MD a MZ. KVOP chce požádat ministerstva o to, aby VVOZP podala zprávu o učiněných krocích do června 2023.

Alexandr Zvonek reagoval na dotaz s tím, že se necítí komfortně, protože je tu potřeba nějaké kompenzace sluchové vady k tomu, aby mohl řídit vozidlo. Sám jezdí bez nehod a nemá problém s tím, že neslyší. Probíhá komunikace s MD i MZ. V některých věcech se s ministerstvy mívá, neboť není právník a problematiku jim podává „lidově“, jako běžný uživatel upozorňuje na problém. Legislativa by to měla zohlednit a měla by se do určité míry změnit. V posledních dnech bylo ujasněno, co jeden od druhého očekává. Věřící, že dojde k posunu a bude se pracovat s konkrétními legislativními ustanoveními, kde budou navrženy změny. O nich pak bude vedena diskuse. U motocyklu je problém, že legislativa stanoví, jaké jsou podmínky pro získání řidičského oprávnění a závěrečné zkoušky, což je v rozporu s tím, co by zvládl člověk se sluchovým postižením. MD argumentuje tím, že tam problém nevidí, že se to dá řešit alternativně. Ale alternativa není v legislativě zahrnuta. Řešení trvá dlouho, uvítá, pokud do jednání vstoupí KVOP.

Stanislav Dvořák uvedl, že co se týká výuky a výcviku v autoškole a zkoušky, tak cca před 2 lety bylo MD upozorněno, že jedna žena se sluchovým postižením měla problém a byla odmítnuta u zkoušky na motocykl. To bylo řešeno tak, že byla upravena metodika vůči zkušebním komisařům a všech 450 komisařů bylo proškoleny. Bylo přijato operativní řešení. Zároveň MD přistoupilo ke spolupráci s autoškolami, aby autoškoly šířily osvětu skrze Asociaci autoškol. Byl určen kontakt, na koho se obrátit v případě problému se zajištěním autoškoly. Od té doby MD nezaznamenalo žádné problémy v praxi. MD se nebrání komunikovat osvětu k autoškolám, dělá to pravidelně. Ale protože nejsou zaznamenány podněty, že by současná praxe způsobovala problémy, tak MD neví, jak a co má komunikovat a poukázat na špatnou praxi. Zaslání podnětů MD uvítá. Co se týká posuzování zdravotní způsobilosti k získání řidičského oprávnění, tak MD respektuje pozici MZ, protože úředníci respektují lékařský posudek.

Venuše Škampová ujistila, že MZ na tomto problému pracuje. Potřebuje si doplnit jen určité odůvodnění, je to záležitost, kterou MZ dokončí. Ale upozornila, že pokud se otevře vyhláška, tak přijde celá řada podnětů od dalších lidí, kteří chtějí změny, takže to nebude tak rychlé. Konkrétně tento problém je vydiskutovaný i s odbornými společnostmi.

Alexandr Zvonek uvedl, že od VOP vzešel podnět, aby byla připravena prezentace ve spolupráci s organizacemi sluchově postižených, aby přiblížila problematiku sluchového postižení zkušebním komisařům, případně autoškolám. Prezentace, která byla zpracována, není v takové podobě, jakou by očekával, její zacílení není takové, jaké by bylo potřeba. To je potřeba nějak zpracovat a je potřeba pokračovat v komunikaci. Možná problém je, že ministerstvo projednává různé věci s každým zvlášť a navzájem se informace dostávají oklikou a zpožděně. Navrhl, aby do komunikace byli zahrnuti všichni, aby se to sjednotilo a mohlo to urychlit projednávání této záležitosti.

Klára Šimáčková Laurenčíková požádala Alexandra Zvonka, aby dodal MD a MZ, koho mají do komunikace zahrnout, to by velmi pomohlo.

Usnesení:

Vládní výbor pro osoby se zdravotním postižením ž á á

- 1. Ministerstvo dopravy, aby v souladu s doporučením veřejného ochránce práv vytvořilo ve spolupráci s organizacemi hájícími práva lidí se sluchovým postižením informační materiál pro autoškoly zaměřený na žadatele o řidičské oprávnění se sluchovým postižením a následně tento materiál distribuovalo všem autoškolám;*

- II. *Ministerstvo zdravotnictví, aby ve spolupráci s Ministerstvem dopravy a organizacemi osob se sluchovým postižením dořešilo možnost vhodných legislativních úprav vztahujících se k získávání a držení oprávnění k řízení motorových vozidel osobami se sluchovým postižením, s cílem odstranění rizik a překážek v možnosti získávání řidičského oprávnění u osob s těžkým sluchovým postižením a znemožnění řízení motorového vozidla v pracovněprávním vztahu, nebo v situacích, kdy je řízení motorového vozidla předmětem samostatné výdělečné činnosti.*

Usnesení bylo přijato 18 přítomnými členy a členkami VVOZP.

8. Posuzování zdravotní způsobilosti drážních zaměstnankyň a zaměstnanců se sluchovým postižením

Bod je předkládán na žádost VOP. Vít Alexander Schorm seznámil přítomné s obsahem tohoto bodu.

Některé podmínky obsažené ve vyhlášce č. 101/1995 Sb., kterou se vydává Řád pro zdravotní způsobilost osob při provozování dráhy a drážní dopravy, se ve světle technologického vývoje různých kompenzačních pomůcek a možností léčby nemocí či stavů, staly nepřiměřeně přísnými. MZ nenavrhlo změny hodnot v oblasti posuzování sluchového vnímání, i když připravilo novou vyhlášku k zákonu o dráhách. VOP doporučoval, aby předkladatel znovu požádal odborníky o zhodnocení minimálních prahových hodnot sluchu pro drážní zaměstnance, aby také ve vyhlášce byla použita metoda, kterou se měří sluchová ztráta v decibelech, aby došlo k opětovnému odbornému posouzení možnosti použití zdravotnického prostředku. VOP vytkl předkladateli, že nebyl zhodnocen dopad návrhů na naše vnitrostátní a mezinárodní závazky. Sluchové vnímání je důležité k bezpečnosti drážní dopravy, ale VOP chce, aby požadavky odpovídaly současným vědeckým poznatkům a technickému pokroku a důsledně rozlišovaly mezi jednotlivými skupinami drážních zaměstnanců. MZ informovalo, že nová drážní vyhláška nebude účinná od 1. ledna 2023 a časový horizont přijetí nové právní úpravy bez nepříznivého dopadu na lidi se SP je nejasný. Vznese dotaz, zda MZ zahájilo dialog s odbornými společnostmi o odborných otázkách a kdy předloží návrh nové vyhlášky, která připomínky VOP zohlední.

Venuše Škampová informovala, že MZ na vyhlášce pracuje a připomínkami se zabývá, připomínky VOP byly akceptovány.

Milada Menšíková ujistila, že MZ zahájilo s odbornou společností věcnou diskusi, to je jeden z důvodů, proč se příprava vyhlášky protahuje, protože problematika sluchová a oční musí být vydiskutována zcela přesně, až na pár detailů je vše vydiskutováno. Dalším požadavkem bylo sjednocení mezních hodnot, ať už ve vyhlášce MZ nebo převzaté z MD, tam byly uvedeny hodnoty vyjádřené dle Fowlerovy metody a VOP chtěl, aby to MZ sjednotilo se směrnici, takže v nově navrhované vyhlášce budou hodnoty změněny a bude se to uvádět v decibelech a v hertzech. Odborná společnost dávala podněty na nejmeznější hodnoty, které by splňovaly směrnici, stanovená hodnota je velmi benevolentní, v oblasti strojvedoucích v návrhu došlo k velkému rozvolnění. Připomínky byly vzneseny také ke kochleárním pomůckám, zda by tam nešla více rozvolnit mez, to se právě s odbornou společností řeší. Je v plánu do půlky dubna 2023 rozeslat zainteresovaným subjektům vypořádání připomínek, které se skoro všechny snažilo MZ zapracovat, vyhláška by mohla vejít v účinnost v červenci 2023.

Klára Šimáčková Laurenčíková uvedla, že věc je v řešení, není navrženo žádné usnesení. Je důležité, že byl tento bod projednán.

9. Pracovně rehabilitační střediska jako efektivní podpora zaměstnanosti osob se zdravotním postižením na chráněném i na otevřeném trhu práce

Tento bod stručně představil Karel Rychtář.

Existuje nástroj pracovní rehabilitace, který je v kompetenci Úřadu práce České republiky. Vedle toho vznikl projekt, který vychází z toho, že z 65 % ekonomicky neaktivních lidí se ZP, je 9 % v evidenci Úřadu práce. Někde se pohybují desítky tisíc lidí, pravděpodobně i v produktivním věku, kteří se nedostanou do evidence Úřadu práce. Tento projekt vycházel z myšlenky, že je potřeba zaměřit se na okruh lidí, kteří nejsou evidovaní jako uchazeči o zaměstnání. Řešitelé projektu využili jedné formulace zákona o zaměstnanosti a pilotně ověřují vznik pracovně rehabilitačního střediska jako odborné externí služby, nikoliv náhrady Úřadu práce, která je v zahraničí běžně využívána. Výsledky jsou v materiálu vyjádřeny v grafech. V rámci běžného procesu rehabilitace je cca z 99 % pracovní rehabilitace nabízena pouze uchazečům o zaměstnání. Projekt se však zaměřil na okruh osob na základě doporučení sociálních služeb, lékařů, rodiny, či vlastní iniciativy, které uchazeči o zaměstnání nejsou. Výsledky vycházejí velmi zajímavě, protože se ukázalo, že proces je daleko efektivnější, pokud je namířen i mimo evidované uchazeče na Úřadu práce. Úspěšnost v porovnání s 22 % na Úřadu práce je asi 68 %. Navíc se ukazuje i nižší věkový průměr lidí, kteří prošli pracovně rehabilitačním střediskem. Vyzkoušeno je to ve 3 krajích na 120 lidech s těmito závěry. Potřeba systémového řešení platí i pro zaměstnanost, ale zatím se to nedaří. Zaměstnanost je velmi důležitá.

Klára Šimáčková Laurenčíková vyjádřila souhlas s tím, že zaměstnanost je důležitá složka, aby člověk měl pocit, že je na světě užitečný a soběstačný a může čas trávit smysluplně. Z důvodu nedostatku časového prostoru bude toto téma zařazeno na začátek příštího zasedání VVOZP. Mohla by být přizvána i vrchní ředitelka Kateřina Štěpánková, která má zaměstnanost na MPSV na starosti, lze představit i nově vznikající zákon o sociálním podnikání.

Vít Alexander Schorm by za KVOP uvítal, kdyby se MPSV zamyslelo nad tím, jak zlepšit dostupnost pracovní rehabilitace, zejména pro lidi s postižením, ekonomicky neaktivním nebo ve třetím stupni invalidity a jaká konkrétní opatření by mohlo přijmout na základě projektu, který Karel Rychtář představil. Možná by VVOZP mohl obnovit jednání Odborné skupiny pro zaměstnávání OZP.

10. Různé

Josef Postránecký informoval, že MV osloví sekretariát VVOZP v tom smyslu, že od dubna 2023 převezme některé agendy MV Digitální a informační agentura. Jsou tam úkoly, které převezme od MV v rámci Národního plánu podpory rovných příležitostí pro osoby se zdravotním postižením na období 2021-2025.

Vít Alexander Schorm se obrátil na MPSV jakožto kontaktní místo pro Úmluvu o právech osob se zdravotním postižením s dotazem, kdy předloží vládě upravenou a zkrácenou Spojenou druhou a třetí periodickou zprávu České republiky o plnění závazků plynoucích z Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením. Zpráva byla schválena vládou 17.08.2020, cca o tři měsíce později Výbor OSN pro práva osob se ZP tuto zprávu vrátil, protože je moc dlouhá.

Klára Šimáčková Laurenčíková na to reagovala tak, že to bude zařazeno na program příštího jednání VVOZP.

Na závěr Klára Šimáčková Laurenčíková poděkovala všem za účast, konstruktivní diskusi a za spolupráci a ukončila zasedání VVOZP.

V Praze dne 11.04.2023

Zapsala:	Martina Jelínková tajemnice VVOZP
Za správnost:	Pavel Ptáčník vedoucí sekretariátu a člen VVOZP
Schválila:	Klára Šimáčková Laurenčíková místopředsedkyně VVOZP